

به نام خدا

دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی تربیتی

موضوع: مقایسه دو روش تدریس انتزاعی و تدریس در متن بر یادگیری دستور
زبان ایتالیایی زبان آموزان ترم ۱ مدرسه ایتالیایی تهران، تابستان ۸۹

استاد راهنما: دکتر فریبرز در تاج

استاد مشاور: دکتر نورعلی فرخی

استاد داور: دکتر حسن اسدزاده

دانشجو: نگین یگانه پویا

تاریخ دفاع: ۲۵ دی ماه ۱۳۸۹

پیشکشِ زحمات ، فداکاریها و مهر بی پایان پدر و مادر عزیزم

خدای من!

مرا یاری کن تا یگانه درسی را که نیازمندش هستم بیاموزم :

اعتماد به خرد، مهر و عدالت تو!

با سپاس و تشکر از زحمات استاد بزرگوaram جناب آقای دکتر درتاج که زحمت راهنمایی اینجانب را بر عهده داشتند، قدردانی از دقت نظر و لطف استاد گرامیم جناب آقای دکتر نورعلی فرخی که مشاور بنده در این پژوهش بودند و تقدیر از استاد فرزانه ام جناب آقای دکتر اسدزاده که داوری این پایان نامه را بر عهده گرفتند، با احترام پژوهش خود را به برادران خوبم امید ، نوید، تنها خواهرنازنینم، همسر مهربان برادرم و برادرزاده عزیزم تقدیم می کنم .

از اساتید محترم در دانشکده زبانهای خارجی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال ، گروه مترجمی زبان ایتالیایی که افتخار همکاری با این بزرگواران را در مدرسه ایتالیایی داشته ام سپاسگزارم.

Ringrazio Ferdinando e Carla Sorini , per tutto quello che hanno fatto per me...

A Dott. Paolo Sorini ,alla Sua bonta',ho imparato tante cose da Lei..

چکیده :

تحقیق حاضر به منظور مقایسه دو روش تدریس انتزاعی و تدریس در متن بر یادگیری دستور زبان ایتالیایی زبان آموزان ترم ۱ مدرسه ایتالیایی تهران در تابستان ۸۹ صورت گرفت. روش تحقیق آزمایشی بوده و پژوهش بر ۳۰ نفر از زبان آموزان مدرسه ایتالیایی تهران که بصورت تصادفی به ۲ گروه جایگزین شدند صورت گرفت. ابزار تحقیق آزمون ۳۰ سوالی تستی از بانک سوالات استاندارد شده بود که به تصادف انتخاب شده بودند. روشهای تدریس انتزاعی و تدریس در متن به مدت ۸ جلسه ۲ ساعته بر ۲ گروه زبان آموزان تدریس و سپس از آنان آزمون به عمل آمد. برای آزمون فرضیه از آزمون t مستقل استفاده شد. نتایج نشان داد هر دو روش بر عملکرد دستور زبان ایتالیایی زبان آموزان، اثر بخشی معناداری داشته است اما بین اثر بخشی دو روش تفاوت معنی داری به دست نیامد.

Abstract in English:

The research aims at comparing the abstract teaching method and context teaching method to learn the Italian language (grammar language) to learners of Italian School of Tehran, 1st semester, in summer 2011. It was an experimental research, performed over 30 school learners of Italian School of Tehran randomly divided into 2 groups. Research tool was a 30-question test examination from standard question bank randomly selected. These two methods (abstract teaching method and context teaching) were taught for eight 2-hour sessions over 2 groups of learners, and then they were tested. Independent t-test was used for hypothesis test. The result indicated that both methods have significant effect on learners' function of Italian language grammar, but there was no significant difference between the effectiveness of both methods.

Abstract in italian:

L'attività di ricerca riguarda la comparazione tra la metodologia induttiva e quella deduttiva (astratta) nell'insegnamento della lingua italiana agli studenti della scuola italiana di Teheran durante il primo semestre del 2010. La sperimentazione è stata effettuata su un campione di 30 studenti della scuola italiana di Teheran divisi in due gruppi secondo una scelta casuale. I differenti sistemi didattici (di insegnamento) sono stati proposti ai due gruppi di studenti nel corso di 8 lezioni della durata di due ore ciascuna, alla fine delle quali i due metodi sono stati sottoposti a verifica (valutazione). Per confrontare le due metodologie è stato utilizzato un questionario di 30 domande selezionato tra alcuni modelli standard: la valutazione statistica dei dati ottenuti è stata effettuata con il test "t" di Student. Il risultato ha indicato che entrambe le metodologie di insegnamento sono valide ai fini del processo di apprendimento della lingua italiana, ma ha evidenziato altresì che non ci sono differenze significative nella efficacia dei due metodi.

فهرست مطالب

Contents

۳	چکیده
۸	فصل اول
۸	کلیات تحقیق
۹	مقدمه
۱۰	خانواده های زبانی جهان
۱۱	خانواده ی زبان های هند و اروپایی
۱۲	زیرخانواده زبان های ایتالیک
۱۲	زیرخانواده ی رومانس
۱۲	زیرخانواده زبان های هند و ایرانی
۱۴	دستور زبان
۱۶	بیان مسئله
۱۸	ضرورت و اهمیت تحقیق
۲۰	هدف تحقیق
۲۰	سوالات تحقیق
۲۰	فرضیه های تحقیق
۲۱	تعریف متغیر های تحقیق
۲۳	اصطلاحات تحقیق
۲۴	فصل دوم
۲۴	مبانی نظری و تجربی تحقیق
۲۵	تعریف زبان
۲۵	منشاء زبان
۲۷	نظریه های فراگیری زبان یا زبان آموزی
۲۸	نظریه های رفتاری
۲۹	نارساییهای رویکرد رفتار گرایی
۳۱	رویکرد نهادگرایی یا فطری نگر
۳۲	نظریه ی چامسکی
۳۴	انتقاد های نظریه ی نهاد گرایی
۳۴	رویکرد زیستی
۳۵	رویکرد شناختی
۳۹	نظریه یاد گیری اجتماعی

۳۹ نقش بازی در زبان آموزی.....
۴۰ زبان مادری
۴۱ زبان دوم
۴۶ ویژگی های زبان آموز
۴۷ زبان آموز موفق.....
۵۱ روش پداگوژی
۵۱ روش آندراگوژی.....
۵۲ روش سینراگوژی.....
۵۴ زمان آموزش زبان دوم.....
۷۹ تأثیر متغیرهای اجتماعی در آموزش زبان دوم.....
۸۴ مشکلات فرهنگی یادگیری و آموزش زبان ایتالیایی بعنوان زبان دوم
۸۶ روش تدریس
۸۸ تدریس دستور زبان به شیوه های انتزاعی و تدریس در متن
۹۱ تحقیقات درباره تدریس انتزاعی دستور زبان ایتالیایی در ایتالیا
۹۱ تحقیقات درباره تدریس در متن دستور زبان ایتالیایی در ایتالیا
۹۵ روش تدریس دستور زبان ایتالیایی در ایران
۹۶ فصل سوم
۹۶ روش تحقیق
۹۷ روش تحقیق
۹۷ ابزار تحقیق.....
۹۷ جامعه آماری
۹۷ گروه نمونه و شیوه گزینش آن
۹۸ روش اجرای تحقیق.....
۹۹ روش تجزیه و تحلیل داده ها
۹۹ مراحل و زمان بندی اجرای تحقیق.....
۱۰۰ فصل چهارم
۱۰۰ تجزیه و تحلیل داده ها
۱۰۱ مقدمه
۱۰۱ توصیف داده‌ها.....
۱۰۵ تحلیل فرضیه‌ها.....
۱۰۸ فصل پنجم.....
۱۰۸ بحث و نتیجه گیری
۱۰۹ مقدمه
۱۰۹ بررسی فرضیه های تحقیق.....
۱۱۰ بحث و نتیجه گیری فرضیه اول
۱۱۱ بررسی علت نتیجه بدست آمده

۱۱۳	بحث و نتیجه گیری فرضیه دوم
۱۱۶	محدودیت ها و موانع تحقیق
۱۱۷	پیشنهادات
۱۱۸	فهرست منابع
۱۱۹	منابع فارسی
۱۲۱	منابع لاتین
۱۲۲	پیوست

فصل اول

کلیات تحقیق

مقدمه :

هرساله در تهران کلاسهای ویژه آمادگی زبان ایتالیایی در مدرسه "پیترو دلا واله" جهت پذیرش دانشجو در دانشگاههای ایتالیا دایر می شود. این مرکز تنها موسسه زیر نظر کنسولگری ایتالیاست که جوانان ایرانی از سراسر کشور برای دریافت ویزای تحصیلی و پذیرش دانشجویی به آن مراجعه می کنند. برای تحصیل در دانشگاههای ایتالیا گذراندن ۲ ترم زبان در مدرسه ایتالیایی الزامی است. داشتن حداقل ۱۶ سال و گذراندن ۱۲ سال تحصیلی در ایران از دیگر شرایط نام نویسی است.

دوره زبان در مدرسه پیترو دلا واله ۲ ترم دو ماه و نیمه است که در پایان با قبولی در امتحان دستور زبان ایتالیایی جواز صدور ویزای تحصیلی و پذیرش در دوره کارشناسی یا کارشناسی ارشد یکی از دانشگاههای ایتالیا صادر می شود. امتحان دستور کابوس یک هزار زبان آموز این مدرسه است به همین دلیل یادگیری آن از اهمیت بسزایی برخوردار است.

پیش از پرداختن به نحوه آموزش و یادگیری این زبان زیبا و آهنگین، ابتدا با نگاهی اجمالی به تاریخچه زبانهای دنیا و خانواده های زبانی، تحقیق حاضر را شروع می کنیم.

خانواده های زبانی جهان

در سال ۲۰۰۰، برابر محاسبه زبانشناسان بیش از شش هزار زبان در سراسر جهان استفاده می شده است که بیشتر آنها را ده هزار نفر یا کمتر بکار می برده اند. بر اساس شمارش سال ۲۰۰۸ زبانهای زنده دنیا ۶۹۰۹ هستند. (بازیله، ۲۰۱۰^۱)

این تعداد تا سال ۲۱۰۰ یعنی در گذر تنها یک قرن نصف خواهد شد. "یعنی هر دوازده روز = مرگ یک زبان". بسیاری از فرهنگ های بومی و ملی نیز همراه با این زبان ها به موزه ی تاریخ سپرده خواهد شد. زبان هایی که تعداد سخنگویان بدانها بسیار است (مانند زبان فارسی) دیرتر فراموش خواهند شد. بسیاری معتقدند که زبان هایی باقی خواهد ماند که خاستگاه آنها مهد فن آوری یا اقتصاد باشد بیشتر بر این باورند که زبانی که مردم آن بدان عشق ورزند نیز هرگز نخواهد مرد. برای دسته بندی زبان ها از دیدگاه زبان شناسی، دو شیوه مرسوم است :

شیوه وابسته به گونه شناسی (Typology) در این شیوه، زبان ها بر پایه ساختار شان دسته بندی می شوند. در این روش، برای نمونه زبان انگلیسی و زبان چینی که هر دو از واژه پردازی "فاعل - فعل - مفعول" پیروی می کنند، در یک گروه قرار می گیرند . شیوه ی زادگانی (Genetic) : در این شیوه، زبان ها بر پایه ی روند شکل گیری و برمبنای تاریخی دسته بندی می شوند. این روش، بسیار پیچیده تر و علمی تر از شیوه ی وابسته به گونه شناسی است. در شیوه ی زادگانی، گروهی از دانش ها همچون باستان شناسی ، مردم شناسی ،

تاریخ، و... توسط زبان‌شناسان بخدمت گرفته می‌شود. خانواده‌های زبان‌ها نیز با استفاده از همین شیوه دسته‌بندی شده‌اند (بازیله^۱، ۲۰۱۰).

خانواده‌ی زبان‌های هند و اروپایی

خانواده‌ی زبان‌های هند و اروپایی بزرگترین خانواده‌ی زبان‌های جهان از نظر تعداد کسانی که بدان سخن می‌گویند (۱/۶ میلیارد نفر) می‌باشد. محدوده‌ی جغرافیایی این خانواده، از آسیای جنوبی و ایران گرفته تا کل قاره‌های اروپا و آمریکا را دربر می‌گیرد. ۶۰۰۰ سال پیش، مردمی که به زبان هند و اروپایی اصیل سخن می‌گفتند، در منطقه قفقاز جنوبی ارمنستان، گرجستان، آذربایجان می‌زیستند. این قوم به تدریج، شاید به دلیل کمبود منابع زیستی و شاید هم بخاطر حمله قوم‌های همسایه، ناچار به مهاجرت از زیستگاه خود شدند. این مردم، خود را آریایی (یعنی شریف، خوشنام و شکوهمند) می‌خواندند و ظاهراً باید این لقب را براننده آنان دانست! چراکه به هرکجا مهاجرت می‌کردند، فرهنگ و زبانشان بر آن سرزمین مسلط می‌شد؛ بدیهی است که گویش هر گروه مهاجر از قوم آریایی، زیر تاثیر زبان و حتی فرهنگ سرزمین میزبان تغییراتی می‌یافت. علت تاثیر فرهنگ بر زبان، آن است که زبان در گهواره فرهنگ یک ملت پرورش می‌یابد. درست به همین دلیل است که مثلاً در زبان عربی، برای واژه پارسی شتر، واژه *الجمل* را داریم که معمولاً به شتر نر گفته می‌شود *والناقه* که به شتر ماده می‌گویند؛ همین‌طور واژه *الفصیل* برای شتربچه (بویژه هنگامی که از مادر گرفته شده)، واژه *البعیر* برای شتر ۹ ساله، و... آشکار است که محیط زندگی افراد، تاثیری شگرف بر فرهنگ ایشان دارد (بازیله^۱، ۲۰۱۰).

1 Basile
1 Basile

از زیر خانواده های زبان های هند و اروپایی می توان به زیر خانواده زبانهای ایتالیک و زیر خانواده زبانهای هند و ایرانی اشاره کرد. در زبانشناسی به خانواده های بزرگ زبانی (مادر) و به زیر خانواده ها (خواهر) می گویند (بازيله، ۲۰۱۰).

زیر خانواده زبان های ایتالیک

زیر خانواده ی رومانس

گروهی از زبان های اروپایی، شامل فرانسوی، ایتالیایی، اسپانیایی، رومانیایی، پرتغالی، و چند زبان کوچک دیگر. در مجموع ۴۰۰ میلیون نفر در جهان به یکی از زبان های این زیر خانواده سخن می گویند. بسیاری از دانشمندان، زبان های رومانس را شاخه ای از زیر خانواده ای می دانند که به جز رومانس، زبان لاتین و چند زبان باستانی ایتالیا را دربر می گیرد. این زیر خانواده ایتالیک نام دارد. زبانشناسان، جدایی زبان های این شاخه از زبان لاتین را میان قرن های پنج تا نه میلادی برآورد می کنند (باقری، ۱۳۸۶، به نقل از سایت زبانشناسی فارسی).

زیر خانواده زبان های هند و ایرانی

گروه زبان های هند و ایرانی ، مهمترین گروه از خانواده ی زبان های هند و اروپایی است؛ چراکه کهن ترین گروه از این خانواده به شمار می رود که متن های بسیاری از آن بجای مانده است. تنها خطِ آ ، خطِ ب ، و متن های موجود از زبان هیتی (Hittite) کهن تر از گروه هند و ایرانی هستند. خط آ ، معدود نوشته هایی متعلق به ۱۵۰۰ سال پیش از میلاد هستند که بر روی گل کنده کاری شده و در جزیره ی کرت پیدا شده اند. خط ب نیز متعلق به ۱۴۰۰ سال پیش از میلاد است و آنهم بر روی لوح های گلی در کرت و یونان پیدا شده است. با این وجود، بدلیل اندک بودن بقایای این دو خط و نیز کم بودن دانسته های ما درباره ی زبانی که با این دو خط

نوشته می شده است، نمی توان از آنها چیز زیادی بدست آورد. زبان هیتی نیز در آناتولی و بخش هایی از سوریه امروزی بکار می رفته است. با وجود لوح های بسیاری که از این زبان بجای مانده، زبانشناسان هنوز نتوانسته اند آنرا در یکی از گروه های خانواده ی هند و اروپایی جای دهند و تنها به این نکته بسنده می کنند که این زبان احتمالاً هند و اروپایی بوده است. از سوی دیگر، به دلایل زیر، از خانواده ی هند و ایرانی متن های بسیاری بجای مانده و امروزه مرجعی قابل اطمینان برای پژوهشگران شده است :

- ۱- زبان سانسکریت (هند باستان): از قرن ۱۴ پیش از میلاد {برخی این تاریخ را تا چهار قرن پیش از این نیز به عقب برده اند} تا قرن پنجم پیش از میلاد، زبان دینی هندویان بشمار می رفته است و به همین دلیل مهمترین متن های دینی هندیان به این زبان نوشته شده است. از قرن پنجم پیش از میلاد به بعد نیز از زبان سانسکریت بعنوان زبان ادبیات کلاسیک هندی استفاده شده است .
- ۲- زبان اوستایی (ایران باستان): زبانی است که اوستا بدان نوشته شده و بدیهی است که مورد احترام و پاسداری ایرانیان بوده است. عین کتاب اوستا هم اکنون موجود است و بعلاوه واژه نامه های چندجلدی از زبان اوستایی نیز انتشار یافته که می تواند مورد توجه پژوهشگران باشد .
- ۳- زبان پارسی باستان : از آنجایی که زبان مردم ایران تا قرن سوم پیش از میلاد بوده است، از دید من، بسیار شایان اهمیت است. باقی مانده های این زبان بر روی لوح های سنگی بجامانده از دوران هخامنشی موجود است. معروفترین لوح بجامانده، کتیبه بیستون است که به سه زبان پارسی باستان، ایلامی، و آکدی نوشته شده است. متأسفانه زبان پارسی باستان از هجوم و تاراج تازیان و دیگران بی نصیب نمانده و بسیاری از شواهد مربوط به آن از میان رفته است. بسیاری دیگر از این

شواهد نیز در دوران قاجار به کشورهای غربی صادر شده است (باقری، ۱۳۸۶، به نقل از سایت زبانشناسی فارسی).

به هر روی، گروه زبان های هند و ایرانی به دو زیرگروه ایرانی و هندی تقسیم می شود :

۱- **زبان های ایرانی** : زبانهای مهم این زیرگروه عبارتند از : اوستایی ، پارسی باستان، سکایی (امروزه وجود ندارد)، استی (Ossetic) در قفقاز ، پهلوی ، فارسی ، پشتو در افغانستان ، دُری در افغانستان، فارسی تاجیکی ، کردی ، و بلوچی .

۲- **زبان های هندی** : زبانهای مهم این زیرگروه عبارتند از: سانسکریت، هندی ، اردو ، بنگالی ، گجراتی ، سیلانی ، و نیالی (باقری، ۱۳۸۶، به نقل از سایت زبانشناسی فارسی).

حال که دانستیم زبانهای پارسی و ایتالیایی به نحوی به عنوان زبانهای خواهر خوانده می شوند به مسئله ای می پردازیم که دغدغه اصلی محقق بوده است.

دستور زبان

دستور زبان یکی از سه شعبه ی مهم زبان شناسی است و مانند زبان و زبان شناسی دارای تعاریف متعددی است .

" دستور بخشی از زبان شناسی است که درباره ی ساخت آوایی و صرفی و نحوی و معنایی زبان بحث می کند. دستور شامل سه بخش است: ۱- آوا شناسی ، ۲- صرف (سازه شناسی) ، ۳-

نحو. " (ابوالقاسمی، ۱۳۸۶)

فایده ی دستور زبان:

- ۱- به زبان آموزی کمک می کند.
- ۲- می تواند در تثبیت زبان و جلوگیری از تحول هرج و مرج آفرین آن سهم داشته باشد.
- ۳- به یادگیری زبان و نقد ادبی مدد می رساند.
- ۴- در آموزش علوم دیگر زبان موثر است.
- ۵- فرهنگ نویسی را تقویت می کند.
- ۶- سطح اطلاعات عمومی مردم را بالا می برد.
- ۷- در رهبری و گسترش زبان نقش دارد.
- ۸- به کار لغت سازی و وضع اصطلاحات علمی و فنی می آید.
- ۹- به تدوین قواعد املا می آید.
- ۱۰- دستور قدیم و دستور تاریخی برای فهم و تفسیر متون کهن بسیار مفیدند بطوریکه بدون یادگیری قواعد ابدال و تخفیف و صرف و نحو قدیم، بسیاری از آثار گذشته برای ما غیر قابل فهم می نماید (ابوالقاسمی، ۱۳۸۶)

بیان مسئله

یادگیری زبان ایتالیایی در ایران همواره با مشکلات زیادی همراه بوده است. به لحاظ کمبود منابع و اساتیدی که زبان ایتالیایی رشته تخصصی آنها باشد، دانشجویان و علاقمندان این زبان همیشه متحمل سختی های زیادی برای فراگیری آن می شدند.

حال این مسأله مطرح می شود: به چه دلیل علیرغم وقت و هزینه ای که جوانان ایرانی صرف آموختن این زبان می کنند در پایان هر ترم تنها نزدیک به ۱/۳ از دانشجویان در آزمون زبان موفق عمل می کنند، حال آنکه برای بسیاری از ایشان عدم موفقیت عواقب بسیار ناخوشایندی دارد چرا که آنان، کار، موقعیت اجتماعی، تحصیلی خود را فدای شرکت در کلاسها کرده و در برخی موارد دچار مشکلات روحی و خانوادگی نیز می شوند. در مدرسه ایتالیایی سالها تدریس به شکل انتزاعی بوده است. مفاهیم دستوری همیشه در غالب جملات خاصی آموزش داده شده اند و زبان آموزان همواره با توضیحات دستوری صرف مشکل داشته اند و محقق در پی یافتن روشی برای بهبود عملکرد زبان آموزان است. دستور زبان به عنوان یکی از مهمترین ارکان یک زبان برای زبان آموزان ایرانی بسیار سخت می نماید، در حالیکه بر طبق مقالاتی که در کشور ایتالیا به چاپ می رسد دست اندرکاران و زبان شناسان، پیشنهادهای را برای ساده تر کردن دستور زبان ارائه می دهند.

رزانا الیویری^۱ استاد زبان ایتالیایی در مقاله خود با عنوان (آموزش دستور زبان خارجی با روش حسی)^۲ می گوید:

1 Rosana Olivieri
2 intuitivo

"دستور زبان همیشه معرف خسته کننده ترین و سخت ترین بخش یک زبان خارجی است. هر کسی که این تجربه را داشته باشد می داند که چقدر سخت است قوانین دستوری، صرف و قالب افعال و... را بخاطر سپرد. اما می توان گفت حتی از نقطه نظر روانشناسی هم یادگیری دستور زبان آزار دهنده است چرا که ما دوست داریم زیاد صحبت کنیم، از هر موضوعی با هر کسی گفتگو داشته باشیم و بدانیم که او همزمان متوجه صحبت ما می شود. اما گاهی شرایط آنطور که ما فکر می کنیم نیست، اگر زبان را سطحی صحبت کنیم، ما را سطحی می فهمند و منظور ما را درک نمی کنند. در واقع شناخت و آشنایی کافی قوانین یک زبان برای اینکه ما بتوانیم با اطمینان آنرا صحبت کنیم و اندیشه مان را همانطور که هست انتقال دهیم، بسیار مهم است. با توجه به اینکه زبان آینه ای است از آنچه ما می اندیشیم، در زبان ایتالیایی استفاده از زمان التزامی گذشته بجای حال ساده، هاله ای است از آنچه ما واقعاً فکر می کنیم. بنابراین به نظر می رسد یادگیری یک زبان باید الزاماً بوسیله یادگیری بخش سخت و کسل کننده قوانین و صرف افعال و بخاطر سپردن آن صورت گیرد. بهر حال دستور زبان را می توان به شیوه ای دیگر نیز آموخت. در واقع به شکل حسی همانطور که پیشینیان ما، در آغاز زبان را خلق کردند و سپس دستور زبان ساختند. بدین ترتیب از دانش آموزان خواسته می شود در یک قالب مثنوی زبان که می تواند بصورت شفاهی یا کتبی باشد بدنبال ماده های زبانی متفاوت باشند. طبیعتاً باید به ایشان سرنخ های درست و دقیق داده شود. بعنوان مثال باید بدانند بدنبال تفاوت افعال در شکل و قالب خاص باید بگردند نه مثلاً اسم یا صفت. آهسته آهسته ایشان متوجه تفاوت بین افعال می شوند. برای آسان تر کردن یادگیری آنها، باید سوالات مرحله به مرحله پرسیده شود، پاسخی با گزینه های انتخابی متعدد به آنها عرضه شود بدین شکل دانش آموز گام به گام به سمت کشف و یادگیری قواعد یک زبان پیش می رود. بعنوان نمونه برای آموزش تطابق زمانی به جای توضیح تئوری زمان گذشته

و حال، می توان چارچوب زمانی را پای تخته با مثال نوشت و از حافظه بینایی دانش آموزان کمک گرفت. در این روش یادگیری دستور و قاعده زبان خیلی حسی نیست و بوسیله معلم پای تخته نوشته می شود اما این رسم طیف زمان پای تخته برای دانش آموز مفید بوده و کمک به پیدا کردن و فهمیدن قانون تطابق می کند. دانش آموز خود شروع به استنباط و درک تقدم و تاخر زمان می کند و در دسر این بخش زبان کاهش می یابد. یادگیری قواعد به این شکل که یادگیرنده در آن فعال است و خود وی رابطه بین قوانین را کشف می کند، باعث می شود این قوانین در حافظه باقی بماند و حتی اگر برای مدت طولانی هم از آن استفاده نشود، برای یادآوری آن قوانین دستوری در زمان نیاز، یادگیرنده مشکلی نخواهد داشت. (الیویری، ۲۰۰۸)

ضرورت و اهمیت تحقیق

از آنجا که دستور زبان هر کشوری در بردارنده مجموعه قواعدی است که به تشریح ساختمان آن زبان می پردازد، آگاهی هرچه بیشتر از قواعد یک زبان، شیوایی و رسایی بیشتر مطلب را به دنبال خواهد داشت. چنین آگاهی از طریق آموزش امکان پذیر است و چون زمان دوره آموزش زبان ایتالیایی بسیار کوتاه است و در طول این مدت زبان آموزان باید موفق به گذراندن آزمون مدرسه شوند برای یادگیری سریعتر و موثرتر، استفاده از روش تدریسی که به فراگیر در کسب مطالب بیشتر و یادآوری راحت تر کمک کند ضروری به نظر میرسد. این موضوع با استناد به برخی دلایل دارای اهمیت است و از آن جمله عبارتند از:

۱. برای استفاده و بهره گیری از منابع و مأخذ علمی در جهت رشد و توسعه علمی دانشجویان در ایتالیا دانستن زبان ایتالیایی الزامی است.

۲. از آنجا که دانشجویان مدت نسبتاً طولانی را در ایتالیا می گذرانند و اکثر مردم ایتالیا نیز در مواجهه با خارجی ها ترجیحاً از زبانی غیر از ایتالیایی استفاده نمی کنند، لذا یادگیری این زبان از اهمیت به سزایی برخوردار است و این یادگیری مستلزم اتخاذ روش تدریس مناسبی برای آموزش به دانشجویان است.

طبق قانون جدید کمیته مدرسه (از زمستان ۱۳۸۸) در کلاسهای مدرسه ایتالیایی تدریس به زبان ایتالیایی صورت می گیرد و برای زبان آموزان تازه واردی که هیچگونه آشنایی با زبان ایتالیایی ندارند ممکن است تدریس دستور ایتالیایی به روش انتزاعی مشکلاتی به همراه داشته باشد.

در شیوه تدریس در متن نیز، گاهی به دلیل عدم تسلط کافی معلم بر جو کلاس، فضای آموزشی به محیطی برای شوخی و خنده و استراحت زبان آموزان بدل می شود. اگر چه روش تدریس در متن با شیوه های سنتی آموزش متفاوت است و امروزه در دنیا جایگاه ویژه ای در آموزش زبان دوم دارد، اما به عقیده زبانشناسان ایتالیایی استفاده از روشهای متنوع تدریس در متن نظیر: داستان، شعر، بازی، نمایش، موسیقی و... نباید باعث بی نظمی در کلاس شود. (الیویری، ۲۰۰۸)

روشهای انتزاعی صرف، در مدرسه ایتالیایی زبان آموزان را به سمت معلمان خصوصی که این زبان را تدریس می کنند سوق می دهد و این خود هزینه سنگینی را بر خانواده ها تحمیل می کند.

مقایسه این دو روش تدریس در محیط آموزشی مدرسه ایتالیایی در ایران و دست یافتن به شیوه ای مفید و کاربردی برای آموزش دستور این زبان و یادگیری هرچه بهتر زبان آموزان، خود اهمیت و ضرورت تحقیق را بیان می کند. چرا که فرزندان این مرز و بوم در کشور بیگانه مشغول تحصیل خواهند شد اگر آزمون زبان را در ایران با موفقیت پشت سر بگذارند.

هدف تحقیق

هدف تحقیق حاضر بررسی تأثیر دو شیوه تدریس بر یادگیری زبان آموزان دستور زبان ایتالیایی است.

سوالات تحقیق

آیا روش تدریس انتزاعی بر یادگیری دستور زبان ایتالیایی موثر است؟

آیا روش تدریس در متن بر یادگیری دستور زبان ایتالیایی موثر است؟

آیا تدریس دستور زبان ایتالیایی به دو روش انتزاعی و تدریس در متن تأثیر متفاوتی بر یادگیری زبان آموزان دارد؟

فرضیه های تحقیق

فرضیه ۱

آموزش به روش تدریس در متن بر عملکرد دستور زبان آموزان زبان ایتالیایی موثر است.

فرضیه ۲

آموزش به روش تدریس انتزاعی بر عملکرد دستور زبان آموزان ایتالیایی موثر است.

فرضیه ۳

بین اثر بخشی دو روش تدریس در متن و تدریس انتزاعی بر عملکرد دستور زبان آموزان زبان ایتالیایی تفاوت وجود دارد؟